SOUBOJ.

(Dle Ch. Dickense "The Great Wingleburry Duel".)

(Dokončení.)

"A nyní mylorde," pravil Overton tiše, — do té doby přeju Vaší Jasnosti dobrý večer!"

"Mylorde! Jasnosti!" vyrazil pan Trott se sebe ustoupiv o krok neb dva nazpět a hledě s nevýslovným úžasem v obličej Overtonův.

"Haha! rozumím, mylord — hraje na blázna! výborně — toto překrásné oko — kapitálně, mylorde — kapitálně, dobrý večer, pane — Trotte — ha, ha ha!"

"Tenhle měšťanosta je na každý způsob opilý" pravil pan Trott k sobě samému, i vrhl se do sedadla zpět a jal se přemýšleti.

"Tenhle mladý šlechtic je mnohem šipernější chlapík než bych si byl pomyslil — provádí svou věc neobyčejně dobře," myslil si Overton zamířiv k stolici, aby tam vše v pořádek uvedl. Byl hrozný hotov; — uvěřil každému jeho slovu naprosto a jednooký podomek dostal ihned rozkaz, aby se odebral do čísla devatenáctého a tam čekoval co strážce domnělého blázna až do půl dvanácté. Následkem takového rozkazu tento poněkud přepjatý pán se ozbrojil hůlkou obrovských rozměrů a odebral se se svou obvyklou lhostejností do bytu pana Trottova, do kterého vstoupil bez všech okolků a ihned na stráž se postavil, to jest posadil se pohodlně na sedadlo vedle dveří, kdežto pro ukrácení dlouhé chvíle jal se hvízdati oblíbenou ten krát melodii ku své, jak bylo patrno, veliké spokojenosti.

"Co tu chcete, chlape?" zvolal p. Alexander Trott, dávaje velmi dobře na jevo, že se mu toto obmezení jeho svobody pranic nelíbí.

Podomek dával si hlavou takt, hledě klidně na pana Trotta s úsměvem politování a zanotoval si adažio.

"Jste tu z rozkazu p. Overtona?" ptal se pan Trott, trochu zaražen jednáním tohoto člověka.

"Holečku, jen koukejte sám na sebe," odvětil podomek tiše, "a nelíkejte ničemu nic." A hvízdal dále.

"Poslouchejte," zvolal pan Trott, velmi starostliv, aby vypadal, jako by mu co nejvíce záleželo na souboji, kdyby ho totiž chtěli pustit, "já protestuji proti tomuto věznění. Já nepřipustím, že mne kdy napadlo s někým se potýkat. Ale poněvadž jest to marná věc, bojovati proti přesile, raději zůstanu klidně sedět."

"Máte pravdu," prohodil přívětivý podomek, potřásaje velmi významně velikou holí.

"Avšak s protestem," doložil pan Alexandr Trott, posadiv se s velkým hněvem v tváři ale velmi uspokojen v srdci. "S protestem!"

"Ba právě!" odpověděl podomek, "cokoli se Vám líbí. Jste-li vy rád, tož jsem já celý pryč — jenom nemluvte přes příliš, udělalo by vám to hůř."

"Hůř!" zvolal Trott s nelíčeným úžasem, "ten člověk jest opilý."

"Lépe abyste byl zticha, holečku," pravil podomek prováděje svou holí velmi hrozivý kus pantominy.

"Anebo blázen!" pravil pan Trott, poněkud znepokojen. "Jděte a řekněte, by poslali někoho jiného."

"Tohle nejde!" odpověděl podomek.

"Hned se mi klidte!" vzkřikl pan Trott, zvoně velmi silně, neboť šla teď na něj hrůza z jiné strany.

"Nechte ten zvonek na pokoji, vy jedno bídné třeštidlo!" pravil podomek, nutě Trotta do sedadla a máchaje holí. "Buďte tichý, vy jedno mizerné stvoření a nedejte každému vědět, že máme v domě blázna."

"On je blázen! On je blázen!" zvolal uděšený Trott, hledě na jediné oko zrzavého podomka pohrdavou hrůzou.

"Blázen!" odsekl podomek — "čert mne vem, já myslím, že je nadobro blázen! Poslouchejte, vy nešťastníče. Aha — chtěl byste? (lehounké ťuknutí holí do hlavy, když chtěl pan Trott zase k zvonku) aha, chyt jsem vás! jeli pravda?"

"Šetřte můj život!" zvolal Trott pozvedaje ruce k prosbě.

"Já o váš život nestojím," odpověděl podomek s opovržením, "někdy si myslím, žeby to byl dobrý skutek, kdyby vám ho někdo vzal."

"Ne, ne, nebyl by," vpadl pan Trott rychle, "ne, nebyl by! Já — já — bych ho raději podržel!"

"Dobrá," pravil podomek, "to ať Ti na vaší chuti. — Každý podle svého gusta. — Avšak já nelíbím než tohle: Vy se posadíte hezky tiše na své sedadlo a já se posadím tuhle naproti vám, a dáte-li pokoj a nehnete-li se, já vám neublížím, hnete-li ale do půlduzínčté rukou nebo nohou, tož vám předštím váš kontrfej tak pořádně, že když se zase podíváte do zrcadla, budete se ptát, zdali jste jej někam na venek a kdy asi zase přijedete. A tak tedy se posaďte!"

"Posadím se," odpověděla obět nedorozumění; a pan Trott se posadil, a podomek se posadil též, zrovna naproti němu, hůl maje pohotově pro okamžité působení, kdyby toho potřebí bylo.

Následující hodiny byly dlouhé a smutné. Na kostele Velko-Wingleburském odbilo právě deset a snad aspoň půltřetí hodiny muselo uplynout, než přišla pomoc. Ač při hodiny bylo znát z hluku, způsobeného zavíráním krámů v ulici, že panuje v městě cosi jako život, a postavení pána Trottova stalo se tím méně nesnesitelným; avšak když i to ustalo a když nebylo ničeho slyšet leda ob čas rachocení poštovního vozu, kdy vjížděl do dvora k vůli přeptávání a opět odjížděl, aneb dupot koňských kopyt v konírnách v zadu, div že to pan Trott snesl. Podomek chvílkami sebou hnul o palec nebo dva, aby ulomil zbytečný vosk, stékající s dohárajících svící, ale ihned opět zaujal své dřívější místo; a poněvadž se upamatoval, kterak někde slyšel, že při dohlídce nad blázny lidské oko působí s výsledkem vždy jistým, obrátil tento svůj osamotnělý nástroj zraku pevně na pana Alexandra Trotta. Tento ubožák naopak upřel oči na svého společníka, až obličej jeho se stal více a více neurčitým — jeho vlasy poznenáhla méně zrzavými a pokoj více mihavým a temným. Pan Alexander Trott upadl v hluboký spánek, z kterého byl vyrušen šramotem na ulici a výkřikem: Kočár pro číslo dvacáté páté!" Následoval na schodech šumot, dveře pokoje se náhle otevřely a pan Josef Overton vkročil, sledován čtyřmi zavalitými sklepníky a paní Williamsonovou, zavalitou hostinskou erbu Wingleburského.

"Pane Overtone!" zvolal pan Alexander Trott vzchopiv se u vášnivém rozčilení — "podívejte se na toho člověka, pane; považte v jakém postavení se nachází po celé tři hodiny — osoba, kterou jste mi poslal co strážce, pane, je blázen — šílený, ztřeštěný, vzteklý blázen!"

"Výborně!" šeptal Overton!"

"Chudinka!" pravila útrpná paní Williamsonová, "blázni vždy myslí, že jiní lidé nemají všech pět pohromadě."

"Chudinka! vzkřikl pan Alexander Trott, "kýho čerta chcete s tím vaším chudinkou! Jste vy zdejší hostinská?"

"Ano, ano," odvětila zavalitá stará paní, "jenom se nenamahejte — chudáčku — myslete na své zdraví — tak hezky!"

"Já se nenamahat?" vyrazil ze sebe pan Trott, "je to pravý div, že mám v sobě ještě ducha, abych se s ním namahal; před třemi hodinami mne mohla zavraždit tahle jednooká obluda s hlavou s koudele."

"Jak se můžete opovážit míti v domě blázna, paní — míti v domě blázna, aby urážel a polekal naše hosty?"

"Nestane se to nikdy více," pravila paní Williamsonová hledíc s výčitkou na měšťanostu.

"Kapitálně! — kapitálně!" šeptal Overton opět, zaobaluje pana Trotta v těžký plášť.

"Kapitálně — pane!" zvolal pan Trott nahlas, "tohle je strašné! Jen si na to spomenout — a až se tlesu. Raději bych odbyl čtyři souboje za tři hodiny — to jest, kdybych přečkal první tři, nežli sedět tváří v tvář s bláznem."

"Jen pohled takovou, když půjdeme po schodech," šeptal Overton, "vás šlat je vyrovnán a vaše máte v kočáře." Načež dotlačil nahlas: "Nuže, sklepníci, pán jest hotov!"

Na znamení to obklíčili sklepníci pana Trotta. Jeden ho uchopil za jednu rámě, druhý za druhé, třetí šel se svící napřed a čtvrtý šel se svící v zadu; podomek a paní Williamsonová končili průvod a všichni se ubírali dolů. Pan Alexander Trott vřískavým hlasem dával na jeho buď líčený odpor proti tomuto unesení, anebť netlíčenou zlosť, že ho zavřeli s bláznem.

Pan Overton fekal u kočáru, postilioni seděli na koních a několik podomků a jiných lidí z koníren bez zvláštního titulu stálo kolem, aby viděli, kterak odjede "šťastný pán". Pan Alexandr Trott stál již jednou nohou na stupátku, když pozoroval (což dříve pro špatné světlo pozorovati nemohl), že sedí v kočáře lidská postava, úplně zabalena pláštěm takovým, jaký měl sám na sobě.

"Kdo je to?" tázal se Overtona šeptem.

"Pst! pst!" odvětil tento; "teď se ví, že druhá strana!" — "Druhá strana!" zvolal Trott, snaže se co nejvíce.

"Ano, ano! však uhlídáte, než uvezete velký kus cesty, — ale teď dělejte rámus; lidé by mysleli kdož ví co, kdybyste tolik šeptal."

"Já v tom kočáře nepojedu!" zahoukl pan Alexandr Trott, když naň padla původní hrůza s desateronásobnou silou. "Budu zavražděn — budu —"

"Výborně," šeptal Overton, teď vás strčím do kočáru."

"Ale já nechci," zvolal pan Trott. Pomoc! pomoc! chtějí mne odvést proti mé vůli. Jde tu o můj život!"

"Chudinka!" litovala paní Williamsonová.

"A teď, hoši, pusťte," zvolal Overton, když byl Trotta dostal do kočáru a dveřmi bouchnul. "Jeďte, jak rychle možná, a za žádný peníz se nezastavte dříve, než na nejbližší stanici — vše v pořádku!"

"Za koně je placeno, Tome," vřískla paní Williamsonová, a kočár uháněl rychlostí čtrnácti mil za hodinu s panem Trottem a slečnou Julií, pečlivě uvnitř zavřenými.

Pan Alexandr Trott po dvě neb tři míle zůstal schoulen v jednom koutě s tajemná jeho společnosť v druhém; pan Trott se tulil víc a více do svého kouta, když pozoroval, že jeho společnice víc a více se tulila k němu, i namahal se nadarmo, aby potmě spatřil vzteklou tvář domnělého Horace Huntera.

"Teď můžeme mluvit," pravila společnice konečně, "postilioni nás nevidí a neslyší."

"To není Hunterův hlas!" pomyslil si pan Alexander udiven.

"Drahý Lorde Petře! pravila slečna Julie co nejvíce dojemně, položivši ruku svou na páně Trottovo rameno. "Drahý Lorde Petře! Ani slovíčko?"

"Co to? to je ženská!" zvolal pan Trott v nesmírném úžasu polohlasitě.

"Ah — čí to hlas?" pravila Julie, to není hlas Lorda Petra."

"Ne—to je můj hlas," odvětil pan Trott.

"Váš?!" vykřikla slečna Julie Mannersova," cizí člověk — nebesa! — kterak jste se sem dostal?"

"Nechť jste kdokoli, mohla jste vědět, že jsem přišel sem proti své vůli," odpověděl pan Trott. "Neboť jsem dělal hřmotu dost, než jsem vlezl."

"Přicházíte od Lorda Petra?" ptala se slečna Mannersova.

"Das vzal Lorda Petra!" odvětil pan Trott mrzutě. — Já ne znám žádného Lorda Petra — neslyšel jsem nikdy o něm, až dnes večer, a tu mne "petřil" jeden a "petřil" druhý, až jsem skutečně myslil, že jsem blázen — anebo že sním —"

"Kam jedeme?" tázala se slečna tragickým hlasem.

"Jak bych to mohl vědět já?" pravil pan Trott se zvláštní chladností; neboť události tohoto večera ho otrávily nadobro.

"Zastavit! zastavit!" zvolala dáma, spatřivši přednost okna kočáru.

"Ustaňte! drahá paničko!" pravil pan Trott, vytáhnuv jednou rukou okna opět nahoru a rukou druhou přitlačiv slečnu pevně k sobě. "Je v tom jakési nedorozumění, dovolte mi, abych vám vylíčil svůj podíl v tom, než dojedeme na stanici. Tam jet musíme; nemůžete ostat samotna na stanici v této noční době."

Dáma přivolila; nedorozumění se vysvětlilo okapolně. Pan Trott byl mladý muž s vousem, od kterého se dalo mnoho očekávat, měl krejčího bez vady; dovedl se svým chováním zalichotit — nic mu neschůsobilo než smělost — a komu schází smělost, má li tři tisíce ročně? Dáma tolik mála, ano i víc, přála si mladého manžela a pana Trottovi, aby napravil svou ostudu, nezbývala než bohatá manželka. A tak se tedy na tom usnesli, že by bylo škoda tolik zakusit a peníze vyhodit pro nic za nic, a poněvadž už na cestě byli, že by bylo lépe, kdyby si zajeli do Gretna Green a se vzali; což skutečně učinili. A zrovna před nimi bylo zapsáno v kovářově*) matrice, že v stav manželství vstoupila Emilie Browneova s Horacem Hunterem. Pan Hunter přivezl svou ženušku domů, prosil za odpuštění i bylo mu odpuštěno; a pan Trott také vzal paničku svou domů a prosil za odpuštění a bylo mu rovněž odpuštěno. A Lord Petr, který se omeškal pro šampaňské a jíl tu o závod, vrátil se k velectěnému panu Augustu Fixirovi a pil ještě víc šampaňského a jel ještě jednou o závod i spadl s koně a zrazil vaz. A pan Horace Hunter mnoho si na tom zakládal, že napálil bázlivého pana Trotta; a všecky tyto okolnosti přišly časem svým na jevo a byly zapsány, a jestliže se kdy zdržíte několik dní v erbu Wingleburském, budou vám vypravovati navlas jak tuto jsme vypravovali o "Velko-Wingleburském souboji."

*) Po dlouhá léta byl starostou obce Gretna Green kovář.

Na prodej! Jedna z nejlepších sekcí pozemku v Nebrasce, leží v Douglas Co., blíže Omahy. Leží celou vzdělána; má dva stálé prameny, výborná čistá voda; 10 akrů vzdělávano. Jest 1½ míle od železniční stanice. Prodá se lacino z část kupní ceny se počká. Výborná to příležitost. Adresujte M. care Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Nic méně než neklamná úleva
které dochází tisícové trpících, dovedla zjednati a udržeti pověsť AYEROVY SARSAPARILLY jako se těší. Lék tento skládá se z nejlepších rostlinných alterativů, s jodidem potašovým a železitým a jest nejúčinlivější ze všech léků proti skrofulosním, merkurickým a krevním nemocem vždy zdárný a jistý v léčebných výsledcích, vyvozuje rychlé a úplné vyhojení skrofulí, ran, boulí, uhrů, vyraženin, nemocí kožních a všech neduhů z nečistoty krve pocházejících. Svým účinkem osvěžujícím ulehčí vždy a často vyhojí nemoce jaterní, ženskou slabost a nepravidelnost a jest obnovitelem čilosti. Co čistitel krve nemá sobě rovný. Posiluje soustavu, navracuje a zachovává zdraví a dodává čilosti a energie. Po čtyřicet roků byl v širém užívání a jest nyní nejžádoucnějším lékem pro trpící nemocné všude.
NA PRODEJ VE VŠECH LEKÁRNÁCH

Do Butler Co. Neb.

Válku! Válku!!

Vypovědělo temperenciářům v David City, Neb. F. ŠRÁMEK a zařídil v domě svém lok zvaný

klubový hostinec.

kdež každému poslouženo bude výborným pivem, výtečnými likery a dontelky atd. Zve k navštěvě ctivé všechny rodáky, — ale jen ty neobsluhuje, neboť vi že se kabely zhrozí, když uvidí ty velké sklenice piva, jaké nalejva po lic. V ctě

F. ŠRÁMEK.

První český krám!
Rodákům v okolí David City oznamuje, že jsem otevřel v David City krásko dráhy

český obchod
kořenářský a střižní

Nakoupil jsem zásobu všeho co třeba v domácnosti a sice lacino za hotové a budu to tak prodávati. Mym heslem jest:

Malý výdělek, častý prodej!

Doufaje v přízeň krajanů mých, znamenám se v ctě

F. Dvořák.

Do okolí Wahoo.

Dílna Sedlářská!

Kliepanec upozorňuje staré rodáky v Saunders Co., že má velkou zásobu a vždy čerstvé zboží všeho druhu, jako:

hotové kširy, řemen, kartáče, sedla, hřebla, bidla,

a vůbec vše, co do oboru toho patří. Hotové na zakázku. Dle přání všechno pracuje, jak nejrychleji i nejlépe a každou opravu vykoná rychle a dobře.

Přijmeme každou rodinu, to opry, na kterou zvláštním jsme obzvlášť zvláště dobře tak to bude se mít spokojenost, pro to, že bude vylité vzpomínka. Uchopme příjem tak bude vylité vzpomínka. Uchopme příjem tak bude vylité vzpomínka.

F. OPOČENSKY.

Nejlepší
Dříví a prkna,
jakož i všechny stavební potřeby, jakož i
dveře, okna, vápno, papír i chlupy do malty a t. d.
KOUPÍTE NEJLEVNĚJI U
Ant. Jansy
na 3. a Broadway ulici
VE WAHOO NEB.

HOTEL
Villa de Kokos
DE CAPITANO DE MEXIKANO
Georges l'Elbingez.
WAHOO, NEBR.

V novém hotelu jest pohodlného bude vždy dobře hostům vždy k vytknutí nejlepší nápoje, vždy čerstvé pokrmy a výborným vínem. Každému hostu vždy a s ochotou vítáno.

Jiřka ELBLANGE.
de capitano del Mexikano.

C. M. Copp. F. V. Kratky.
COPP & KRATKY,
právníci a zástupci
ve všech soudních záležitostech.
Vybírají peníze, jakož i hypotéky dluhů, exekuce atd. zastávají výhodně.
Pojišťují o nejlepších pojišťovnách společnosti za nejlevnější ceny.
Tlumočníka mají tu, kdyby se hodilo třeba.
WAHOO, NEBRASKA.

POZOR VE WAHOO, NEBRASKA!

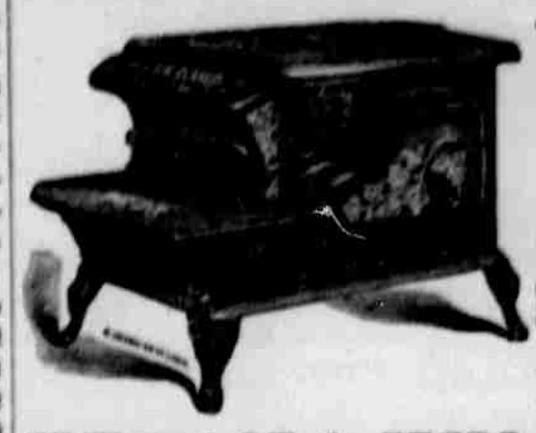

Nový obchod!
Nové zboží!
Velká lács!
Největší výběr!
Nejlepší zboží!
Nejlevnější ceny.

Klaupek pánů oznamuje, že mají největší zásobu ve Wahoo zboží

železného a pivovarského

a jsou hotovi v každé době rozkazům svým prodávati. Za upřímné nepokojení ruči.

URBAN & KUMBERA,
WAHOO. - - - - NEBRASKA.

AMERICAN MARBLE WORKS.
ANDREWS, BARNES & Co.
prodávají domácí i importovaný mramor, pomníky, náhrobky atd.
Všechnu práci postaví a za ní ruči. — Nebojíme se soutěže domácí ani cizí.
Pisárna i dílna naproti panu Stěrlovi v
CRETE, - - - NEB.

Přímý a pravidelný přeplav
Z Bremen do Ameriky aneb naopak.
KAREŠ & STOTZKÝ,
29 Bahnhofstrasse, Bremen, Evropa.
Pro cele cisařství rakouské jediní splnomocnění bremské paroplavební společnosti.
Přepravují cestující po chvalně známých poštovních parnících
"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"
za ceny nejlevnější. — Přeplavné v mezipalubí s celým stravováním obnáší:
$28 papírů pro osobu přes 10 roků starou. $15 pro dítka od 1 roku. $2.50 kojenec.
Zpáteční přeplavní lístky vystavuje v ceně snížené pan
Franta Brodský, 26 Avenue C v New Yorku.
Severoněmecký Lloyd jest největší společnost paroplavební v Německu, an čítá 27 velkých železných parolodí, po nichž se 13,7,2 osob do konce roku 1876 šťastně přeplavilo. — Žádné odůvodněné stížnosti se proti nim posud neozvaly; kdo tedy bude a nemá nepřátel, aneb k vůli své ziskuchtivosti. — Jednatelové v státu Nebraska a jsou:
v Omaha, pan JAN ROSICKÝ, MAJITEL "POKROKU ZÁPADU"
v Crete, pan J. JINDRA, v Humboldt p. Rud. Vertiker.
kteří přijmají peněžní částky za přeplavní lístky, jakož i k další zařídí cestu do Čech, Moravy atd.
Kdo by povolával za sebou do Ameriky své přátele aneb známé, nechť nám sdělí jejich adresu; my spravíme je ochotně o vším k cestě potřebném a postaráme se o spravnou přeplavu. — Dopisy na nás buďtež adresovány:
Kareš & Stotzký
Bahnhofstrasse 29, Bremen, Europe.

ČLOVĚK,
jenž nezná zeměpis této země, sezná přehlédnutím této mapy že

CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC R. R.
JE NEJVĚTŠÍM POJITKEM MEZI VYCHODEM A ZAPADEM.

Hlavní linie táhne se z Chicaga do Council Bluffs a Omahy, skrz Joliet, Ottawa, La Salle, Geneseo, Colona, Rock Island, Davenport, West Liberty, Iowa City, Marengo, Brooklyn, Grinnell a Des Moines (kapitol státu Ia) s větvemi z Bureau Junc. do Peoria; z Wilton Junc. do Muscatine, Washington, Fairfield, Eldon, Belknap, Centreville, Princetown, Trenton, Gallatin, Cameron, Leavenworth a Atchison; z Washington do Sigourney, Oskaloosa a Knoxville; z Keokuk do Farmington, Bonaparte, Bentonsport, Independence, Eldon, Ottumwa, Eddyville, Oskaloosa, Pella, Monroe a Des Moines; z Des Moines do Indianola a Winterset; z Atlantic do Audubon a z Avoca do Harlanu. Jest jediná společnost, která vlastní spojení mezi Chicagem a Kansasem.

Společnost ta vede dozor nad spacími vozy, kterým se nevyrovnají žádné a které skytají každému dvojité lože mezi Chicagem a Council Bluffs, Leavenworth nebo Atchisonem za $2 každý., a po celou cestu za $5, kdežto společnosti jiné pošlou za cestu mezi dotyčnými místy 3 za dvojité lože a za celou část $6.

Co vás nejvíce upokojí, jest chuť, s jakou podávati budete jídla při jízdě přes krásné prerie Illinoisku a Iowaska, v našich velkolepých jídelních vozech, které se nalezají při všech vlacích, jednotlivých celou času.

Shledavše nutnou potřebu oddělených pokojů pro cestovatele, zřídili jsme PALACOVÉ SPACÍ A JÍDELNÍ VOZY. Jiná důležitost výhod našich palacových vozů jest SALON pro KUŘÁKY, kde mohou pohodlně kouřiti.

Velkolepé most, spojují břehy řek Missouri a Missouri na místech, kde tato dráha křižuje a možno vyhnouti se přepravě v Council Bluffs, Leavenworth a Atchison, užívá se spojení v Union Depots.

HLAVNÍ ŽELEZNIČNÍ SPOJENÍ TÉTO VELKÉ DRÁHY JSOU NÁSLEDUJÍCÍ:

V Chicagu se vlaky drahami, rozbíhajícími se na východ a jih.
V Englewood s Lake Shore & Michigan Southern a Pittsburg, Ft. Wayne & Chicago.
Ve Washington Heights s Pittsburg, Cincinnati & St. Louis drahou.
V La Salle s Illinois Central drahou.
V Peoria s P. P. & J.; P. L. & D.; I. B. & W., Ill. Midland; s P. T. & W. drahami.
V Rock Island s Western Union a Rock Island & Peoria drahami.
V Davenport s Davenport & North Western drahou.
Ve West Liberty s Burlington, Cedar Rapids & Northern drahou.
V Grinnell se Central R. R. of Iowa.
V Des Moines D. M. & Ft. Dodge drahou.
V Council Bluffs s Union Pacific drahou.
V Omaze s B. & Mo. drahou v Chicagu.
V Columbus Junction s Burlington, Cedar Rapids & Northern drahou.
V Ottumwa se Central drahou Iowy; St. Louis, K. C. & N., a C. B. & Q. drahou.
V Keokuk s Toledo Peoria & Warsaw, Wabash & St. Louis; Keokuk & N. W. drahami.
V Beverley K. C., St. J. & B. drahou.
V Atchison s Atchison Topeka & Santa Fe, Atch. & Neb. a Cen. Br. U. P. drahou.
V Leavenworth s K. P. & K. Cen. drahou.

PALACOVÉ VOZY běhají vesckrze do PEORIA, DES MOINES, COUNCIL BLUFFS, ATCHISON a LEAVENWORTH. Lístky pro tuto trať, známou pod jmenem „Great Rock Island Route" jsou na prodej u všech jednatelů v Spoj. Státech a Kanadě.

O bližší zprávu nebo poučení, není-li k obdržení v místních železničních pisárnách, píšte na

A. KIMBAL, vrchní ředitel v Chicago Ills.

E. ST. JOHN, hlavní jednatel, Chicago, Ills.